

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4

Καλλιθέα

24/05/2016

Αριθμός απόφασης:

1936

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 562
ΦΑΞ : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. 21716/08-10-2014

4. Την από-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας «.....», Α.Φ.Μ., που εδρεύει, κατά της υπ' αριθμ. /2015 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Παρακρατούμενου Φόρου επί αμοιβών μισθωτών υπηρεσιών, διαχειριστικής περιόδου 01.01.2006 – 31.12.2006 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση καθώς και την από-2015 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την προσβαλλόμενη πράξη καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας Φ.Μ.Υ. 230.247,00 € πλέον προσαύξηση λόγω μη δήλωσης 276.296,40 €.

Η διαφορά του φόρου προέκυψε μετά τη διενέργεια επανελέγχου, λόγω μη παρακράτησης και απόδοσης Φ.Μ.Υ. επί αμοιβών από μισθωτές υπηρεσίες που κατέβαλε η προσφεύγουσα βάσει δικαστικών αποφάσεων.

Ειδικότερα, κατόπιν αγωγών που άσκησε μέρος του προσωπικού της προσφεύγουσας, εκδόθηκαν οι υπ' αριθ./2006 αποφάσεις του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, καθώς και η υπ' αριθ./2006 προσωρινά εκτελεστή απόφαση του Ειρηνοδικείου με τις οποίες υποχρεώθηκε η προσφεύγουσα στην καταβολή ποσού 1.151.235,00 €.

Το ποσό αυτό καταβλήθηκε εξολοκλήρου στους δικαιούχους σε τρεις ισόποσες δόσεις των 383.745,00 € εντός των μηνών Αυγούστου, Σεπτεμβρίου και Οκτωβρίου 2006.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση και μεταρρύθμιση επί τα βελτίω, της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- η προσβαλλόμενη πράξη και η από2015 έκθεση όχι μόνο δεν εμπεριέχουν ανάλυση του ποσού που εν τέλει αποδόθηκε στο σύνολό του στους δικαιούχους των δικαστικών αποφάσεων, οι οποίοι δήλωσαν αυτό και φορολογήθηκαν αλλά κυρίως δεν συνυπολογίζει το ποσό της παρακράτησης 20% που έκαστος των εργαζομένων - και υπόχρεος του φόρου- δήλωσε και απέδωσε στην αρμόδια φορολογική αρχή.
- οι εργαζόμενοι οι οποίοι έλαβαν τις επιδικασθείσες αμοιβές βαρύνονται εις ολόκληρον με την εταιρεία για την απόδοση του μη παρακρατηθέντος και αποδοθέντος από αυτή φόρου και για το λόγο αυτό πλειάδα εργαζομένων που εισέπραξαν τα εκ παραδρομής καταβληθέντα άνευ παρακράτησης ποσά, τα απέδωσαν στο Δημόσιο
- δεν υπάρχει έδαφος επιβολής του προσθέτου φόρου καθώς οι υπόχρεοι στον φόρο είναι δύο, ήτοι η εταιρεία και ο (κάθε) εργαζόμενος.
- επιβλήθηκε πρόσθετος φόρος λόγω μη υποβολής δήλωσης αντί ανακριβούς δήλωσης.

Επειδή, στο ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά την κρινόμενη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2006, ορίζεται ότι:

Άρθρο 45 - Εισόδημα και απόκτησή του

«1. Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή, είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους.»

Άρθρο 46 - Χρόνος απόκτησης του εισοδήματος

«1. Χρόνος απόκτησης του εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε δικαίωμα είσπραξής του.

Ειδικά, προκειμένου για αποδοχές και συντάξεις, που καταβάλλονται σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται σε μισθωτούς ή συνταξιούχους, με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, χρόνος απόκτησής τους θεωρείται ο χρόνος στον οποίο εισπράττονται από τους δικαιούχους».

Άρθρο 57 - Παρακράτηση φόρου στο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες

«1. Στο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες ο φόρος παρακρατείται από εκείνον, που απασχολεί κατά σύστημα έμμισθο ή ημερομίσθιο προσωπικό, είτε καταβάλλει συντάξεις, επιχορηγήσεις και κάθε άλλη παροχή. Η παρακράτηση ενεργείται κατά την καταβολή και ο φόρος υπολογίζεται ως εξής:

α), β), γ),

δ) Στα εισοδήματα που καταβάλλονται αναδρομικά, όπως αυτά αναφέρονται στο άρθρο 46, με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) στο καταβαλλόμενο ποσό, ανεξάρτητα από το έτος στο οποίο ανάγονται για να φορολογηθούν τα εισοδήματα αυτά.»

Άρθρο 59 - Απόδοση του φόρου με διμηνιαίες δηλώσεις

1. Όσοι παρακρατούν φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 14, των περιπτώσεων α', ε' και η' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 και των άρθρων 56, 57 και 58, υποχρεούνται να αποδίδουν αυτόν με εφάπαξ καταβολή στη δημόσια οικονομική υπηρεσία της έδρας τους, μέχρι την 20ή ημέρα των μηνών Μαρτίου, Μαΐου, Ιουλίου, Σεπτεμβρίου, Νοεμβρίου και Ιανουαρίου κάθε έτους με προσωρινή δήλωση, η οποία περιλαμβάνει τα ακαθάριστα ποσά που έχουν καταβληθεί στο προηγούμενο ημερολογιακό δίμηνο και το φόρο που παρακρατήθηκε. Η υποβολή της δήλωσης πραγματοποιείται ανάλογα με το τελευταίο ψηφίο του αριθμού του φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) του φορολογουμένου, με αρχή για το ψηφίο 1 την εικοστή (20ή) ημέρα των μηνών αυτών και ολοκληρώνεται μέσα σε έντεκα (11) εργάσιμες ημέρες.

3. Εκτός από τις προσωρινές δηλώσεις εκείνοι που έχουν υποχρέωση να παρακρατούν φόρο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 57 οφείλουν να επιδίδουν μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του Μαρτίου κάθε έτους, στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας της έδρας τους, οριστική δήλωση η οποία περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση κατοικίας κάθε δικαιούχου, τον αριθμό φορολογικού μητρώου του, το ποσό των αμοιβών, το ποσό του φόρου που αναλογεί επ' αυτών με βάση την κλίμακα του άρθρου 9, το ποσό του φόρου που οφείλεται μετά την έκπτωση από το φόρο που αναλογεί του ποσοστού που ορίζεται με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 57, το φόρο που παρακρατήθηκε για κάθε μισθωτό ή ημερομίσθιο ή συνταξιούχο, κατά περίπτωση, καθώς και το υπόλοιπο για καταβολή ποσού φόρου, το οποίο θα καταβάλλεται εφάπαξ με την υποβολή της δήλωσης».

Επειδή, η προσφεύγουσα, για τις αμοιβές ποσού 8.723.256,38 €, που κατέβαλε στο προσωπικό της εντός της διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2006, πλην αυτών που κατέβαλε βάσει των ως άνω δικαστικών αποφάσεων, υπέβαλε τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 2238/1994 προσωρινές δηλώσεις, καθώς και οριστική δήλωση, με τις οποίες απέδωσε τον παρακρατηθέντα φόρο ποσού 1.048.966,42.

Επειδή, με την οικεία έκθεση ελέγχου και την προσβαλλόμενη πράξη προσδιορίστηκαν, βάσει ελέγχου, αμοιβές υποκείμενες σε παρακράτηση φόρου 9.874.491,38 € έναντι των δηλωθεισών 8.723.256,38 € και διαφορά 1.151.235,00 €, η οποία αντιστοιχεί στις ως άνω επιδικασθείσες αμοιβές, οι οποίες καταβλήθηκαν στους δικαιούχους χωρίς παρακράτηση φόρου.

Επίσης με την προσβαλλόμενη πράξη προσδιορίστηκε, βάσεις ελέγχου, Φ.Μ.Υ. 1.279.213,42 € έναντι του δηλωθέντος 1.048.966,42 € και διαφορά 230.247,00 €, η οποία αντιστοιχεί σε ποσοστό 20% των επιδικασθεισών αμοιβών 1.151.235,00 €.

Επειδή, η τυχόν καταβολή φόρου εκ μέρους των δικαιούχων εργαζομένων της προσφεύγουσας με την υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος εκάστου, ουδόλως επηρεάζει την υποχρέωση αυτής σε παρακράτηση και απόδοση Φ.Μ.Υ..

Ως εκ τούτου ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επειδή, νόμω υπόχρεος σε παρακράτηση και απόδοση φόρου είναι ο καταβάλλων τις αμοιβές, ενώ η υποχρέωση του λαμβάνοντος τις αμοιβές περιορίζεται στο να τις συμπεριλάβει στην οικεία δήλωση φορολογίας εισοδήματος, βάσει της σχετικής βεβαίωσης που χορηγείται από τον καταβάλλοντα.

Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός ότι οι εργαζόμενοι οι οποίοι έλαβαν τις επιδικασθείσες αμοιβές βαρύνονται εις ολόκληρον με την εταιρεία για την απόδοση του μη παρακρατηθέντος και αποδοθέντος φόρου είναι απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή, στο άρθρο 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πλειάδα εργαζομένων που εισέπραξαν τα εκ παραδρομής καταβληθέντα άνευ παρακράτησης ποσά, έσπευσαν και τα απέδωσαν στο Δημόσιο, χωρίς να προσκομίζει κανένα στοιχείο προς απόδειξη του ισχυρισμού της.

Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως αναπόδεικτος.

Επειδή, στο ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά την κρινόμενη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2006, ορίζεται ότι:

Άρθρο 1 - Πρόσθετοι φόροι

«1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α) υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου για κάθε μήνα καθυστέρησης,

β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

γ) δεν υποβάλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δυόμισι τοις εκατό (2,50%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω μη υποβολής δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης.

2. Στο φόρο προστιθέμενης αξίας, στο φόρο κύκλου εργασιών και στους παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές τα παραπάνω ποσοστά πρόσθετων φόρων ορίζονται σε ενάμισι τοις εκατό (1,50%) για την εκπρόθεσμη δήλωση, σε τρία τοις εκατό (3%) για την ανακριβή δήλωση και σε τριάνμισι τοις εκατό (3,50%) για τη μη υποβολή δήλωσης.

Οι πρόσθετοι αυτοί φόροι επιβάλλονται τόσο στην προσωρινή όσο και στην εκκαθαριστική δήλωση, καθώς και στις δηλώσεις αποθεμάτων των παραγράφων 11 και 12 των άρθρων 32 και 33 αντίστοιχα του Ν. 1642/1986 (ΦΕΚ 125 Α'). Απαγορεύεται η με οποιονδήποτε τρόπο επίρριψη του πρόσθετου φόρου από τον υπόχρεο σε παρακράτηση στον πραγματικό φορολογούμενο.

Ο φόρος προστιθέμενης αξίας που καταλογίζεται στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α., που έτυχαν επιστροφής χωρίς να τον δικαιούνται, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο για την ανακριβή δήλωση.»

Άρθρο 2 - Χρόνος υπολογισμού των πρόσθετων φόρων - Διοικητική επίλυση της

«1. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων, που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου.

4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται.»

Επειδή, νόμω υπόχρεη σε παρακράτηση και απόδοση φόρου ήταν μόνον η προσφεύγουσα, η φορολογική αρχή, δεσμευόμενη από την αρχή της νομιμότητας, ορθά επέβαλε πρόσθετο φόρο επί της διαφοράς του φόρου που δεν αποδόθηκε.

Ως εκ τούτου ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, για τους μήνες Αύγουστο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2006, κατά τους οποίους η προσφεύγουσα κατέβαλε τις επιδικασθείσες αμοιβές, είχε υποβάλει σχετικές δηλώσεις απόδοσης παρακρατούμενων φόρων από μισθωτές υπηρεσίες, και κατά συνέπεια επί της διαφοράς του φόρου που προέκυψε έπρεπε να επιβληθεί πρόσθετος φόρος λόγω ανακριβούς υποβολής δήλωσης.

Ο πρόσθετος φόρος, λόγω ανακριβούς υποβολής δήλωσης, από την ημερομηνία υποχρέωσης υποβολής της σχετικής δήλωσης μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, ανέρχεται σε ποσοστό 336% για το μήνα Αύγουστο (112 μήνες x 3%), 333% για το μήνα Σεπτέμβριο (111 μήνες x 3%) και 330% για το μήνα Οκτώβριο (110 μήνες x 3%), των ποσοστών αυτών περιοριζόμενων στο 120%.

Επειδή, το γεγονός ότι επί της προσβαλλόμενης πράξης αναγράφεται ότι επιβάλλεται πρόσθετος φόρος λόγω μη δήλωσης, ουδόλως επηρεάζει τον τελικώς επιβληθέντα πρόσθετο φόρο, καθόσον αυτός υπολογίστηκε σε ποσοστό 120%, και η προσφεύγουσα δεν επικαλείται οποιαδήποτε βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την ακύρωση της πράξης. Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής προβαλλόμενος.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από-2015 έκθεση επανελέγχου επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της με αριθ. πρωτ.-2016 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....» και την επικύρωση της υπ' αρ./2015 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Παρακρατούμενου Φόρου επί Αμοιβών Μισθωτών Υπηρεσιών, Διαχειριστικής Περιόδου 01/01-31/12/2006.

Αμοιβές υποκείμενες σε Φ.Μ.Υ. με βάση την παρούσα απόφαση:

Μετά από τα παραπάνω οι υποκείμενες σε Φ.Μ.Υ. αμοιβές με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνονται ως εξής :

Αμοιβές υποκείμενες σε Φ.Μ.Υ. βάσει δήλωσης	
Αμοιβές υποκείμενες σε Φ.Μ.Υ. βάσει πράξης διορθωτικού προσδιορισμού	
Αμοιβές υποκείμενες σε Φ.Μ.Υ. βάσει της παρούσας απόφασης	

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής :

Διαφορά φόρου	
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από το Αρμόδιο όργανο, με τη νόμιμη διαδικασία στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της (άρθ. 126 ν. 2717/99).